

fűgefa

A csíkszentkirályi Szent István király plébánia havilapja

Magasztalja Ielkem az Urat, és szívem ujjong megváltó Istenemben! (Lk. 1, 46-47)

Az út, melyen nem vagyunk egyedül...

Nagyboldogasszony ünnepén felolvasott evangéliumi rész egy utazással kezdődik. Az évek ebben az időszakában mindannyian tudunk értékelni egy utazást. Sokan vesszük az útirányt a tengerpart, a hegyek, vagy esetleg valamelyik szomszédos ország felé. De amit Mária tett akkor, csak nehezen nevezhető vakációsnak. Most mondták neki, hogy Isten anyja lesz. Ezt a hírt nem akarta magának megtartani és egyedül gondolkodni rajta, ezért meglátogatja rokonát, Erzsébetet.

Nem csupán megteszi ezt az utat egészen Júdeáig, hanem ezzel az úttal kezdődik élete utazása, amely nem ér véget mindaddig, amíg fel nem véték a menybe.

Sokszor hajlamosak vagyunk úgy gondolni a Boldogságos Szűzanyára, mint egy szerény csendes személyre, aki alig szól pár szót, viszont tele van hittel és bizalommal. Ő volt az első, aki hitt Isten Fiában, és az első, aki testben és lélekben a mennybe került. Ő volt az első, aki Jézust karjaiban tartotta, amikor még kisfiú volt, és ő volt az első, akit Jézus a karjába tartott, amikor bevezette az Atya örök országába. Mária, egy szerény és egyszerű leányzó a Római Birodalom szélén lévő elszigetelt faluból, akinek Isten megengedi, hogy a Fiú trónja mellett legyen örökké. „letaszította trónjukról

a hatalmasokat, az alázatosakat pedig fölemelte.” (Lk 1:52).

Ma gondoljunk úgy Máriára, mint a cselekvés, a tettek asszonyára. Ő egy olyan nő, aki folyamatosan úton van, szükségétől függően mozgásban van. Mondhatjuk azt is, hogy nyüzsgő, ritkán ül egy helyben, hiszen Erzsébet látogatása után, nyomban ott találjuk az áldott állapotban lévő Máriát egy másik utazáson útban Betlehem felé.

A szülés után ő és a kis családja újra útra kel Egyiptomba, hogy meneküljenek a haláltól, majd Jeruzsálem felé utaznak, ahol a kis Jézus eltűnik és miután megtalálja, folytatják útjukat haza Názáret felé.

(folytatás a 4. oldalon)

5.
oldal

Ember

6.
oldal

Urunk színeváltozása
A Tábor-hegy üzenete

8.
oldal

Intelmek útján...

Liturgikus útmutató

AUGUSZTUS

1

VASÁRNAP

ÉVKÖZI 18. VASÁRNAP (Liguori Szent Alfonz, A hét Szent Makkabeus testvér) Kiv 16,2-4.12-15; Zs 77,3-54; Ef 4,17.20-24; Jn 6,24-35
Én hullatok nektek kenyeret a mennyből

AUGUSZTUS

2

HÉTFŐ

(Vercelli Szent Özséb)
Szám 11,4b-15; Zs 80; Mt 14,13-21
Nem tudom egyedül vinni ezt az egész népet,
mert túl nehéz nekem

AUGUSZTUS

3

KEDD

Szám 12,1-13; Zs 50; Mt 14,22-36
Mózesre az egész házam van bízva: szemtől
szembe beszélek vele

AUGUSZTUS

4

SZERDA

VIANNEY SZENT JÁNOS

Szám 13,1-2a.25 - 14,1.26-29.34-35;
Zs 105,6-23; Mt 15,21-28 / Nem mentek be
arra a földre, amelyet megígérttem

AUGUSZTUS

5

CSÜTÖRTÖK

(Szűz Mária római főtemploma - Havas Boldogasszony) Szám 20,1-13; Zs 94;
Mt 16,13-23 / Fakassz nekik vizet a sziklából,
és adj inni a közösségnek

AUGUSZTUS

6

PÉNTEK

URUNK SZÍNEVÁLTOZÁSA (ünnepe)

Dán 7,9-10.13-14; Zs 96; 2Pét 1,16-19;
Mk 9,2-10
Ruhája fehér volt mint a hó

AUGUSZTUS

7

SZOMBAT

(Szent II.Szixtus és vértanútársai, Szent Kajetán, Szent Donát) MTörv 6,4-13; Zs 17,2-4.47-51; Mt 17,14-20 / Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből

AUGUSZTUS

8

VASÁRNAP

ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP (Szent Domonkos)
1Kir 19,4-8; Zs 33; Ef 4,30 - 5,2; Jn 6,41-51
Illés annak az ételnek az erejével ment Isten
hegyéig

AUGUSZTUS

9

HÉTFŐ

**KERESZTRŐL ELNEVEZETT SZENT TERÉZ
BENEDIKTA, Európa társvédőszentjének
ünnepe** Oz 2,16b.17b.21-22; Zs 44; Mt 25,1-13
Eljegyezzetek magamnak ökökre

AUGUSZTUS

10

KEDD

SZENT LŐRINC (ünnepe)

2Kor 9,6-10; Zs 111; Jn 12,24-26
Aki bőven vet, bőven is arat

AUGUSZTUS

11

SZERDA

SZENT KLÁRA (Szent Zsuzsanna)

MTörv 34,1-12; Zs 65; Mt 18,15-20
Nem támadt Mózeshez hasonló próféta, akivel
szemtől-szembe érintkezett az Úr

AUGUSZTUS

12

CSÜTÖRTÖK

(Chantal Szent Johanna Franciska)

Józs 3,7-10a.11.13-17; Zs 113A; Mt 18,21 - 19,1
Az Úr szövetségládája átmegy előttetek a
Jordánon

AUGUSZTUS

13

PÉNTEK

BOLDOG XI.INCE PÁPA

(Szent Ponciánusz és Hippolitusz, Berchmans
Szent János, Boldog Avianói Márk)
Józs 24,1-13; Zs 135; Mt 19,3-12

AUGUSZTUS

14

SZOMBAT

SZENT MAXIMILIÁN MÁRIA KOLBE

Józs 24,14-29; Zs 15; Mt 19,13-15
Mi is az Urat akarjuk szolgálni: Ő a mi Istenünk

AUGUSZTUS

15

VASÁRNAP

**SZÚZ MÁRIA MENNYBEVÉTELE(NAGYBOL-
DOGASSZONY) (főünnepe)**(Szent Tarzáciusz)

Jel 11,19a; 12,1-6a.10; Zs 44; 1Kor 15,20-26;
Lk 1,39-56 / Az égen nagy jel tűnt fel: egy
asszony, kinek öltözete a nap

AUGUSZTUS

16

HÉTFŐ

(Szent Rókus)

Bír 2,11-19; Zs 105,34-44; Mt 19,16-22
Bírákat támasztott az Úr, és azok megszabadí-
tották őket

AUGUSZTUS

17

KEDD

Bír 6,11-24a; Zs 84; Mt 19,23-30
Menj, és a te erőddel szabadítsd meg Izraelt,
én küldelek téged!

AUGUSZTUS

18

SZERDA

(Szent Ilona, Szent Klaudia, Szent Rajnald)

Bír 9,6-15; Zs 20; Mt 20,1-16a
Királyt kívántatok, pedig Istenetek, az Úr a ti
királyotok

AUGUSZTUS

19

CSÜTÖRTÖK

SZENT BERNÁT (Eudes Szent János, Tolomei
Szent Bernát) Bír 11,29-39a; Zs 39; Mt 22,1-14
Bármilyen jön ki életem házamból, az Úr életem az

AUGUSZTUS

20

PÉNTEK

SZENT ISTVÁN KIRÁLY (főünnepe) (Szent

Sámuel próféta) Péld 4,10-15.18-27; Zs 65;
Ef 4,17-24; Mt 7, 24-29 / Eligazítalak a bölű
csesség útján, vezetlek az igazság ösvényein

AUGUSZTUS

21

SZOMBAT

SZENT X.PIUSZ PÁPA

Rut 2,1-3.8-11; 4,13-17; Zs 127; Mt 23,1-12
Legyen az Úr életed megújítója, és gondviselőd
öreg korodban

AUGUSZTUS

22

VASÁRNAP

ÉVKÖZI 21. VASÁRNAP (Szűz Mária Királynő)

Józs 24,1-2a.15-17.18b; Zs 33; Ef 5,21-32;
Jn 6,60-69 / Válasszatok ki még ma, hogy kit
akartok szolgálni!

AUGUSZTUS

23

HÉTFŐ

(Limai Szent Róza, Benizzi Szent Fülöp)
1Tessz 1,2b-5.8b-10; Zs 149; Mt 23,13-22
Istenbe vetett hitetek mindenüvé eljutott

AUGUSZTUS

24
KEDD**SZENT BERTALAN APOSTOL (ünnep)**

Jel 21,9b-14; Zs 144; Jn 1,45-51

Az alapköveken a Bárány tizenkét apostolának neve volt

AUGUSZTUS

25
SZERDA

(Szent Lajos, Kalazanci Szent József)

1Tessz 2,9-13; Zs 138,7-12; Mt 23,27-32

Éjjel-nappal dolgoztunk, s úgy hirdettük Isten evangéliumát

AUGUSZTUS

26
CSÜTÖRTÖK

1Tessz 3,7-13; Zs 89; Mt 24,42-51

Gyarápítsen és gazdagítsa titeket az Úr a szeretetben

AUGUSZTUS

27
PÉNTEK**SZENT MÓNIKA**

1Tessz 4,1-8; Zs 96; Mt 25,1-13

Isten akarata az, hogy szentekké legyetek

AUGUSZTUS

28
SZOMBAT**SZENT ÁGOSTON**

1Tessz 4,9-12; Zs 97; Mt 25,14-30

Isten maga oktatott ki, hogy szeressétek egymást

AUGUSZTUS

29
VASÁRNAP**ÉVKÖZI 22. VASÁRNAP (KERESZTELŐ SZENT JÁNOS VÉRTANÚSÁGA, Szent Szabina)**

MTörv 4,1-2.6-8; Zs 14; Jak 1,17-18.21b-22.27; Mk 7,1-8.14-15.21-23

AUGUSZTUS

30
HÉTFŐ

(B. Ildefonso Schuster)

1Tessz 4,13-18; Zs 95; Lk 4,16-30

Isten azokat is, akik Jézusban hunytak el, Vele együtt feltámasztja

AUGUSZTUS

31
KEDD

1Tessz 5,1-6.9-11; Zs 26; Lk 4,31-37

Isten nem a haragra szánt, hanem az üdvösség elnyerésére

Árpád-házi szentek és boldogok

Szent Kinga (Kunigunda)

Szent Kinga 1224-ben született, IV. Béla magyar király és Laszkárisz Mária bizánci hercegnő elsőszülött gyermekeként.

Már gyermekként is nagyon vallásos volt, fiatalon szüzet-ségi fogadalmat tett, amelyet a lengyel fejedelemmel kötött házasságában sem másított meg, sőt rávette a férjét, hogy ő is ugyanígy tegyen.

Férje 1279-ben meghalt, temetésére Kinga már a klarisszák ruhájában jelent meg.

A lengyelországi Ószandec kolostorba vonult vissza, amely főnöknőjévé választották 1284-ben.

1292. július 24.-én halt meg, 1690-ben avatták boldoggá, de csak 1999-ben szentté.

Két legenda is fennmaradt Szent Kingáról. Egyik szerint, amikor hazalátogatott Magyarországra, édesapja kíséretében eljutott a máramarosi sóbányákba. Az egyik tárnában gyönyörködött a hófehér

sótömbökben, amikor eszébe jutottak lengyel alattvalói - akik sós forrásból párologtatott sót használhattak -, megkérte apját, hogy adja neki az aknát, és az abból kibányászott sót Lengyelországba vihessék. Apja teljesítette leánya kérését, Kinga pedig lehúzta ujjáról a jegygyűrűt és az aknába dobta. Később, a wieliczki sóbányák megnyitásakor az első sótömbben megtalálták Kinga gyűrűjét.

A másik legenda szerint Kinga a tatárok elől menekült apácatársaival, amikor a háta mögé dobott egy szalagot, az pedig folyóvá változott. A folyón a tatárok átvergődtek magukat, így a fésűjét dobta a háta mögé, sűrű erdő lett belőle, amin már nem tudtak átjutni, ők pedig megmenekültek.

archiv.katolikus.hu/szentek
www.magyarkurir.hu/hirek/arpad-hazi-szent-kinga-szuul
hu.wikipedia.org/wiki/Szent_Kinga

Összeállította: **Boros Bogárka**

Az út, melyen nem vagyunk egyedül...

(folytatás az első oldalról) Mária így lesz az első tanítványa. Sok tekintetben előképe annak a sok tanítványnak, akik követni fogják őt – azoknak az előképe, akik utaznak majd a világban és hirdetik a Jó hírt az Evangélium örömhírét.

Ma Máriának az utolsó útját ünnepeljük, a mennybe való felvételét, testetül-lelkestül. A nő, aki egész életét mozgásban töltötte - utazva, keresve, menekülve - végül pihenő helyet kap, egy olyan helyet, amelyet Isten készített számára. Ez az ünnep Mária földi életének végét jelenti, de egyben a kezdetét is a mennyi életnek. Mostantól örökre azzá válik, amit Erzsébet mond neki amikor először köszönti őt: Áldott...- á.

Azáltal, hogy Isten rátekintett erre a kis szorgáló lányára, Mária elhagyta ezt a világot, de nem vettetett el tőlünk, hanem az ő élete szorosban egybeforrt a miénkkel. Mária mennybemenetele nem az ég és a föld elválasztását jelzi, hanem pontosan az egyesülést. Egyetlen egyház van a mennyben és a földön. Így Mária, mint az egyház alakja és anyja, Krisztus misztikus testének tagja, mindig lehajol szerelmesen hozzánk, mindig meghallgatja imánkat, mindig van hatalma, hogy segítsen nekünk, ő mindig kész és hajlandó elvezetni minket az üdvösséghez.

Mindannyian, akárcsak Mária, egy utazáson vagyunk. Mindannyian úton vagyunk olyan útvonalon, amelyet lehet, hogy nem értünk,

olyan úti célok felé, amelyeket nem látunk előre. Ez az élet. De kérhetjük, hogy Mária segítsen, vezessen bennünket ezen az úton.

A Nagyboldogasszony nagy rejtély, amely mindannyiunkat és mindannyiunk jövőjét érinti. Mária megelőz bennünket azon az úton, amelyen azok járnak, akik keresztségük révén életüket Jézushoz kötötték.

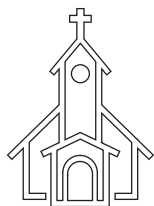
Nagyboldogasszony ünnepén arra buzdítsunk egymást, hogy nézzünk fel, tekintsünk előre és vigasztalódjunk. A mai ünnep megövendöli az „új eget és új földet”, a Feltámadott Krisztus győzelmét a halál felett és a gonosz végleges legyőzését.

Ezért az alázatos Galileai leányszónak a Magnificat-ban kifejezett felkiáltása az egész emberiség dalává válik, mert az Úr lehajol, minden alázatos teremtménye felé és magával ragadja őket a mennybe.

Az út hosszú. Az utazás nehéz. Imádkozunk azért, hogy legyen kellő hitünk és bizalmunk Istenben, hogy végig tudjunk menni az úton, ahogy Mária is tette.

Imádkozunk azért is, hogy egy nap, utazásunk végén, találkozassunk szemtől szemben azon a helyen, amely számára volt készítve, amely az otthona és ahova haza vár bennünket is, egy Anya szeretetével és reményével.

Marci pap

Ünnepeink

- Urunk színeváltozása
- Nagyboldogasszony ünnepe
- Szent István király ünnepe
- Aug. 22 Egyházközségünk búcsú ünnepe
- Aug. 29 Szűz Mária királynő – Büdösfürdő kápolna búcsú ünnepe

Ember

Mindenki ismeri azt az érzést, hogy nem lát ki a teendői közül, ugye? Amikor túl sok minden van, aminek meg kell felelni, és az a sok minden összeveszni a fejünk fölött. Olyankor érezzük azt, hogy legszívesebben eltűnnénk a föld színéről is, csak hagyjanak már békén ezzel a sok dologgal.

Ilyenkor vagyunk 'hisztisek', hamarabb kifáradunk és sokkal ingerültebbek vagyunk. Hajlamosabbak vagyunk összeveszni a szereteteinkkel, rajtuk levezetni a felgyült feszültséget. Pedig pont, hogy nem rajtuk kellene.

Ők azok, akik segítenek nekünk, mellettünk állnak mindig, nem azt érdemlik, hogy a bennünk felgyült stressz rajtuk csattanjon. Nehéz dolog, hiszen tényleg ők azok, akikkel nap mint nap találkozunk, és akik még esetleg fel is idegesítenek. Ebben

az esetben óriási önuralomra van szükségünk ahhoz, hogy ne őket állítsuk be hibásnak.

Nem könnyű megfelelni mindennek és mindenkinek. És nem is kell. Viszont ez az a dolog, amit sok mindenki elfelejt. Nem vagyunk mindenhatók, nem vagyunk képesek mindent tökéletesen elvégezni, és igen, vannak határaink, akármilyen nehéz elfogadni. Senkinek nincs ugyanott ez a bizonyos határ, ezért nem szabad összehasonlítani másokéval. Mindenki másra képes, más dolog miatt van a Földön, és ez így van rendjén. Nem kell mi ugyanazt véghez vigyünk, mint a szomszéd, a barát, vagy esetleg az a személy, akire felnézünk. Mert nekünk nem az a feladatunk. Meg kell találnunk a mi célunkat és azt elérnünk. Persze, a környezetünk ebben tud segíteni, de ne várjuk azt, hogy majd helyettünk megteszik, vagy hogy mi ugyanúgy kell csináljuk, mint ők.

Mindannyian (földi értelemben) független emberek vagyunk. És itt mindkét szó nagyon fontos: a független és az ember. Alapjáraton nem függünk más emberektől, csakis saját magunktól. És emberek vagyunk, földi lények,

akik nem képesek mindent egyedül elvégezni és akiknek túl nagy egójuk van. Csak néha emiatt az ego miatt nem kérünk segítséget olyan helyzetekben, amikor tényleg elkelne egy segítő kéz. Ennek érdekében meg kell tanulnunk kezelni saját

magunkat, hiszen egyedül nehéz. Nem hiába társas lény az ember. Ne féljünk szembenézni magunkkal. Elsőre nehéz, mert meglátjuk magunkban a hibát és nehéz azzal a tudattal élni, hogy nem vagyunk tökéletesek, de ha egyszer azt sikerült elfogadni, akkor utána már könnyebb másokra is szeretettel tekinteni, őket is úgy elfogadni, ahogy vannak.

Ne féljünk önmagunk emberségét meglátni, hiszen ezek vagyunk mi. Törékeny, tökéletlen, hibázó lények, akik mások, de legfőképp Isten nélkül nem is lennénk sehol. Ezért legyünk hálásak Neki, hogy leküldött minket ide, célt adott nekünk, és azt próbájuk teljesíteni, ahogyan csak tőlünk telik. Mert mindenki csak akkora feladatot kap, amekkorát el is tud végezni.

Cseke Mónika

Urunk színeváltozása A Tábor-hegy üzenete

A középkor folyamán a hegyeknek stratégiai jelentőségük volt. Harcászati szempontból voltak fontosak. Napjainkban turisztikai célból, a szép kilátásért keressük fel. A Bibliában vallási értékük domborodik ki: az Istennel való találkozás helyei. A mai ünnepen Urunk színeváltozására emlékezünk és a Tábor-hegyre kapaszkodunk fel. Az evangélista mának szóló tanúságaira figyelünk. Két kérdésre keressük a választ:

Miért hegyet választott Jézus a színeváltozáshoz?

A „hegy” már az Ószövetségben az istennel való találkozás helye volt.

1. Ábrahám Mória-hegyére ment fel. Kétségek közt háborgott a lelke. Nem értette az Istent: miért kívánja fia feláldozását? Hogyan fog akkor népéből származni a Megváltó? – Fönn a hegyen erősítést kapott: Isten hűséges, nem vonja vissza ígértét. Próbátételnek szánja.

2. Mózes a Sínai-hegyre kapaszkodott. Nem tudta, Isten megbocsát-e a bálványimádó népnek. – Itt kapott bizonyosságot: Isten irgalmas, nem törli el a lázadó népet. Megújítja a szövetséget.

3. Illés a Kármel-hegyére menekül. Egy szál maga maradt, Baál 450 papjával szemben. Az áldozatbemutattással az Úr igazolja: Izrael Istene erős Isten, megvédi népét.

4. Jézus színeváltozása a Tábor-hegyén történik. A kitartást jutalmazó Isten igazolja őt. Messiási működése kezdetén, a pusztában, meghozta élete nagy döntését: vállalja a megváltást. De megkockáztatjuk: könnyű volt akkor, fiatalos hévvel, a Lélektől felkenve megkezdeni az igehirdetést. De azóta elmúlt három év. És amint közeledett Jeruzsálem felé, egyre féltelmetesebben rajzolódott ki előtte a kereszt. Emberi természetének szüksége volt erősítésre. Ezt a Tábor-hegyen kapta meg: a fényes felhő az Atya jelenlétére emlékeztette, ruhájának

hőfehér tündöklése a húsvéti sírban megjelenő feherruhás angyalokra utalt, Mózes és Illés megváltó haláláról beszélgettek vele, a menyeyei Atya pedig megismételte a Jordán felett elhangzott szavait: „Ez az én szeretett Fiam...”

A mi életünkben is előfordulhat, hogy fel kell kapaszkodnunk Mória-hegyére. Amikor nem értjük az Istent, kegyetlennek tűnik törvénye,

kudarc ér. Merjük gondviselésére bízni magunkat. Akkor találkozunk Isten hűségével. Valószínűleg a Sínai-hegyre is eljutunk. Bűneink mélységébe hullva Isten irgalmaért kiáltunk és megtapasztaljuk megbocsátását. A mai szekularizált világban nagy szükségünk lesz a kármelhegyi élményre. Az Úr ad majd jelet számunkra és bizonyosságot kapunk az erős Istenről. És számíthatunk rá, hogy az Olajfák-hegyén a szenvedést sem fogjuk elkerülni, ezért kérjük az Urat, vigye fel lelkünket előtte a Tábor-hegyére, hogy felkészüljünk a kereszttútra.

Miért vitte magával apostolait?

A tábor-hegyi jelenet megerősítette Jézust, de bizonyosságot adott a három kiválasztottnak is. Azért fogják tudni elviselni a szenvedő Messiás látványát az Olajfák-hegyén, mert erőt kaptak a Táboron. Péterem olyan öröm fut át, mint a legszebb ünnepi pillanatban: a Sátoros ünnepen, amikor a zsidók egy hétfőig sátorokba költözve vigadtak. Szeretné ezt az euforikus boldogságot állandósítani. Jézus

nem engedi apostolait felkészületlenül neki menni a passiónak.

Azt akarja: kapjanak előre vigaszt, kegyelmet, erőt, hogy össze ne roppanjának a kereszt súlya alatt.

Akiket az Úr kiválaszt magának, legyenek készen, hogy keresztek jelentkeznek életükben. De Isten stílusa: a nagy szenvedésekre nagy vigasztalásokkal készít fel a „hegyen”. Ez a hegy sokszor nem földrajzi magaslat, hanem talán szobánk csendje, a szentmise áhítata, bibliaolvasás, vagy bizalmas lelki beszélgetés. Prohászka püspök nagyon szeretett kirándulni. Itt telítődött fel elméledő

lelke gondolatokkal, prédikációi témái itt érlelődtek ki, a szenvedésre itt erősödött meg. Amikor nem tudott Dobogókőre, Pilisbe, a Vaskapuhoz eljutni, átment a templomba és az Eucharisztia előtt szívta magába a magaslatok tiszta levegőjét. Ezért buzdít Elméledéseiben: „Látogassuk az oltáriszentséget! Az a mi Hegyünk! Hogy beszéljünk Vele, tanácsot kérjük Tőle, hogy meneküljünk Hozzá és elsrjúk Szívébe bajainkat”.

Hajnal Róbert/Magyar Kurír

 www.magyarkurir.hu/hirek/2006-augusztus-6-urunk-szinevaltozasa

„Aki énekel, kétszeresen imádkozik!”

„Aki énekel, kétszeresen imádkozik!” cseng sokunk számára ismerősen a Szent Ágostonnak tulajdonított idézet. Az eredetiben bizony a „jól” szócska is szerepel.

Rendszeresen templomba járó emberek számára széles körben ismert mondás ésszerű és teljesen evidens. A koronavírus-járvány megjelenésével azonban a közösségi éneklést „elfújta a szél”. Szegényebb lett a lelkünk és az életünk, hiszen a közösségi éneklést semmi más nem pótolhatja.

Biztosan vannak akik énekeltek otthon egyedül, esetleg kisebb, családi közösségben, vagy hallgattak énekeket a XXI. századi technikának köszönhetően. Azt azonban mindenki beláthatta: ez azért mégsem az igazi. Úgy hiányzott, mint egy falat kenyér.

És ez ránk is igaz a Szent István király egyházközösség ifjúsági kórusának tagjaira, akik szeretünk együtt zenélni és énekelni, bár korban nagyok a különbségek, mégis egy dologban hasonlítunk: mindenki játszik valamilyen hangszeren, vagy énekel, mert nem énekversenyről van szó, nem az a lényeges, hogy az X-Faktor zsűrije vagy egy szolféztanár mit szólna hozzá. Istennek éneklünk. Neki szól.

Belépni vasárnapról vasárnapra a templomba, érezni az Isten jelenlétét a templomba öröm, közösségi élmény, hogy együtt énekszóval magasztalhatjuk Őt.

Hála és köszönet mindenkinek, aki időt és energiát nem sajnálva hétről hétre részt vesz a próbákban és a szentmiséken.

Az idei év lezárása egy kicsit más volt.

Lehetőségünk volt táborozni a Szentimrei Büdösbe, ahol volt lehetőség beszélgetésekre, festésre, sétára, próbára, zenélésre, éneklésre, tábortűzre, egy nagyon kevés pihenésre, reggeli szentmisére. Mindannyiunknak egy élmény volt.

Hála és köszönet Marci atyának is együtt töltött percekért, a támogatásáért.

Mindenkinek jó pihenést, feltöltődést, kikapcsolódást és ne feledjétek:

„Aki énekel, kétszeresen imádkozik!”

SZIK

(Csíkszentkirályi Ifjúsági Kórus)

Intelmeik útján...

Augusztus hónap mondhatni Szent István hónapja is lehetne. Láthatjuk a médiában, de akár más felületeken is, hogy Szent István élete hathatós nyomot hagyott az utókor számára. Elgondolkodtató az a tény is, hogy Szent István élete mennyire tud példa lenni, főleg az édesapák számára. Ebben a kis elmélkedésben inkább arra szeretnék összpontosítani, hogy miképpen tudjuk első Szent királyunk példáját, intelmeit gyakorlatba ültetni, mint családjunkért felelősséget vállalt édesapák, édesanyák.

Szent István király fiához szóló intelmei ismerősek számunkra. Szent Imre herceget bátorítja az erkölcsös, tiszta, szent életre. Továbbá bátorítja arra is, hogy döntéseiben legyen határozott. Mindezt tíz pontban foglalja össze fiának. Feltennék egy igen fontos kérdést, kedves olvasó édesapa, édesanya: Te milyen intelmekkel látod el gyermekeidet? Mennyire figyelmezteted őket az erkölcsös életre? Vagy csak egyáltalán arra, hogy becsületes emberre váljanak... jó itt picit elgondolkodni. Ahhoz, hogy valakit jó tanácsokkal lássunk el, mi magunk is formálódunk kell!

Én öt pontban szeretném összefoglalni Szent István intelmeit, melyek jó irányelvek lehetnek családjaink fejlődését tekintve. Szent István első intelme fiához nem más, Mint a katolikus hit megőrzése. Ebben a pontban nem az a lényeg, hogy mennyire vagy vallásos vagy mennyivel teszel többet a perselybe, hanem leginkább fontos lényegi tulajdonság, hogy mennyire éled meg hitedet. Mennyire gyakorlod keresztény édesapaként, édesanyaként az evangélium örömhírét. És talán a legfontosabb ebben a helyzetben, miként adod át e megtapasztalt hitet gyermekeid számára... nem könnyű, főleg ma, keresztény embernek lenni, és főleg a keresztény értékeinket gyakorlatba ültetni, megélni. Sokszor halljuk, hogy milyen erkölcsstelenek a mai fiatalok. De vajon az a fiatal a közvetlen családjától hallott-e, látott-e keresztény

magatartást, életet? Sokszor a szülők akkor döbbennek rá hiányosságukra, amikor valamilyen tragédia történik gyerekükkel. Szent István nem hiába tartotta első szempontnak a vallásos hitet.

Második intelme az egyházi rendnek a becsben tartása. Ma olyan ciki, ha pont az én gyerekem akar pap vagy szerzetes lenni. Minden erőmmel azon vagyok, hogy lebeszéljem róla. És idők múltával fogjuk a fejünket, mert szemünk láttára megy tönkre gyermekünk élete. Fogadjuk el szülőként Isten akaratát, gyermekeink döntéseit, és támogassuk őket!

Harmadik intelme: papok elfogadása... Merj Isten szolgájához menni. Merd megszólítani. Ne egy kiszolgáltatott láss bennünk, hanem megértő, elfogadó, lehallgató társat.

Negyedik intelme: elöljáróink tisztelete/elöljáró feladata!

Gyereked számára elöljáró vagy. És ezt a tisztséget csakis alázattal, békével lehet gyakorolni. Sok szülő visszaél ezzel a tisztséggel. Gyermekek ne az elnyomást érezzék, hanem a lehallgató egyenes, alázatos szeretetet.

Mert ezt fogja tovább vinni. Azt visz tovább, amit a családban tapasztal. Hányszor halljuk azt, hogy abban a családban, ahol a megvetés, bántalmazás volt osztályrésze a gyermeknek, nagy esetben majdan ő is családfőként ugyanezt adja tovább.

Tehát figyeljünk arra, hogy milyen elöljárói vagyunk családjaink számára.

Az ötödik intellem: igaz ítélet és türelem gyakorlása.

Itten inkább az édesanyák érvényesülnek a legjobban. Sajnos nehéz a türelem gyakorlása számukra. Ők a család szíve. Éppen ezért a szív egyenlő a bölcsességgel is. És a bölcs ember helyesen dönt. De a bölcsesség Istentől származik. Legyen mindig időnk Istenre. Legyen mindig időnk beszélgetni Vele. Ne hanyagoljuk az imát. Hiszen az ima által tanulunk meg elcsendesedni.

És a csend által türelmesekké válni.

Utolsó intelm az örök: BESZÉLGETÉS!

Kedves édesapa, édesanya, család,

Legyen mindig időtök egymásra. Beszélgetsetek sokat. Legyen sok közös programotok. Ismerjétek egymást, hiszen egymásért vagytok. Azért gürcöltök, hogy egy családként haladjatok, fejlődjétek. Ez a cél! És ez a cél soha ne boruljon fel. Ne adjátok teret a sátánnak, akinek a célja nem más, mint a családok szétbomlasztása. Ne engedjék! Legyetek Szent István királyunkhoz hasonlóan jó családfők, akik gyermekeiteket, családjaitokat az igaz erkölcsi szent életre nevelték.

Kalányos Ottó, segédlelkész

Boldogságos Szűz Mária királynő

Büdösfürdő kápolna búcsú ünnepe augusztus 29-én

Augusztus 22-én Mária királynői méltóságát ünnepli az Egyház. Boldogságos Szűz Mária királynő ünnepét 1954-ben rendelte el XII. Piusz pápa, a mennybevétel dogmája kihirdetésének negyedik évfordulóján.

A keresztény világ kezdetektől fogva ünnevelte Mária királynői méltóságát. Az efezusi zsinaton az évszázados gyakorlatot szentesítették dogmával 431-ben. Azóta Máriát mint Istenszülőt, Isten Anyját ünnepeljük.

A Bibliára alapozott ősi hagyomány szerint Mária Dávid király családjából származott. A Jelenések könyvének napba öltözött asszonya csilagkoronával tűnik fel (Jel 12,1).

A Boldogságos Szűz királynőként való tisztelete megjelenik többek között Nazianzoszi Szent Gergelynél, Órigenésznél, Szent Jeromosnál.

„Illő volt, hogy Fia érdemei folytán előbb itt a földön dicsőség övezze a Szűzanyát, utána pedig megkapja dicsőséges helyét a mennyben is. Illő volt, hogy itt a földön dicső legyen, hogy azután bejusson a mennyi teljes boldogságba. Illő volt, hogy miként itt a földön az erények legmagasabb fokára felemelte Őt a Szentlélek, ugyanúgy a

legnagyobb mennyi dicsőségbe is bevigye.” (Szent Amadeus püspök szentbeszédéből)

Boldogságos Szűz Mária királynő ünnepét 1954-ben rendelte el XII. Piusz pápa, évenkénti ünneplési időpontot határozva

meg Mária e tulajdonságára, királynői méltóságára. Korábban május 31-én ülték, később került a mai napra.

A Szűzanya egy közülünk, de odaadottságában, Jézus édesanyjaként méltóságban felülmúl bennünket. Az Egyház jövő dicsőségének képét viselő királynő Szűz Mária, mert ami vele, az kiemelkedő taggal történt, az fog történni a titokzatos

Test valamennyi tagjával.

„...a Szeplőtelen Szület, aki mentes maradt az eredeti bűn minden szennytől, földi életének végeztével az Úr testben és lélekben fölvitte a mennybe, és a mindenség királynőjévé magasztalta, hogy tökéletesebben hasonljon Fiához,

az uralkodók Urához (vö. Jel 19,16), a bűn és a halál legyőzőjéhez.” (Lumen gentium, 59.)

„Mária minden teremtménynél magasabb rendű királynő, lelkének felemelkedettsége és a kapott adományok miatt. Mária bőségesen ajándékozza az emberiségnek szeretetének és törődésének kincseit. A liturgikus naptár zsinat utáni reformja a Mária mennybevétele utáni nyolcadik napra helyezte át az ünnepet, hogy kiemelje Mária királynői mivolta illetve testi és lelki megdicsőülése közötti szoros kapcsolatot” – hangsúlyozta XII. Piusz.

Mária királynő, mert egyedülálló módon köztök Fiához földi útján és mennyi dicsőségben egyaránt. (XVI. Benedek). Szír Szent Efrém szerint Mária királynői mivolta anyaságából származik: az Úr, a Királyok Királyának édesanyja. Megmutatja nekünk Jézust, aki az élet, az üdvözülés és a remény számunkra.

Királynői rangja Fiával való egységének és Istennel való szeretetközösségének következménye. Részt vesz Isten világ iránti felelősségében és szeretetében. Krisztus királyi címére is utal Mária rangja, amely alázatból, szolgálatból és szeretetből tevődik össze. Jézust a kereszten nevezik királynak, amikor feláldozza magát értünk. Jézus királyi mivoltának semmi köze nincs a földi hatalommal rendelkezőkhöz. Olyan király Ő, aki szolgálát szolgálja, ahogy az Utolsó Vacsorán megmutatta tanítványainak. Mária pedig királynő Isten és az emberiség szolgálatában. A szeretet királynője, aki megéli az Istennek való önajándékozást, hogy belépjen az emberre vonatkozó üdvösségtérbe. Az angyalnak így válaszol: „Íme, az Úr szolgálóleánya vagyok!”, a Magnificatban pedig így énekel: „Isten rátekintett alázatos szolgálóleányára” – mondta XVI. Benedek.

Mária a szolgálatban és a szeretetben gyakorolja királynői mivoltát: virraszt felettünk, gyermekei felett, akik hozzá fohászkodnak az imában, hogy köszönetet mondjanak neki és anyai oltalmát kérik. Éppen ezért a derűben és a lét sötét pillanataiban is fordulunk Máriához és bízunk magunkat közbenjárására, hogy Fiától elnyerjük a kegyelmeket és irgalmát életünk zarándokútján.

A Mennyei Királynőjéhez imádkozunk a rózsafüzér során és a különböző litániákban, az Üdvözlégy Máriában, ami segít megérteni, hogy mindig velünk van mindennapi életünkben. A Mária-tisztelet fontos része a lelki-életnek. Imánkban fordulunk bizalommal Szűz Máriához, aki mindig közben jár értünk Fiánál. Tekintsünk rá és kövessük hitét, az Isten szeretetével felé való teljes nyitottságát, Jézus nagylelkű befogadását. Máriától tanuljunk meg élni, aki a Mennyei Királynője Isten oldalán és a mindannyiunk mellett álló édesanya, aki szeret és meghallgatja szavunkat.

Istenünk, te anyánkká és királynőnké tettead Fiad édesanyját. Tekints hathatós közbenjárására, és engedd, hogy mennyi országodban elnyerjük a gyermekeidnek megígért dicsőséget. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egy-ségben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

www.magyarokurir.hu/hirek/
boldogsagos-szuz-maria-kiralyno

www.archivioradiovaticana.va

www.magyarokurir.hu/hirek/
maria-kiralyno-szolgalatban-az-isten-es-az-emberi-
seg-iranti-szeretetben

Összeállította: **Marci pap**

Házasságkötés

Szeretettel köszöntjük egyházközségünk új családait:

Kovács Szécsi Attila és Sabau Henrieta
Bartos Attila és Imre Boróka
Gergely Ádám és Császár Erika
Ravasz Ákos és Imets Réka

Szentjánosbogár közösség

A Szentjánosbogár Közösséget, röviden a Szentjánosbogarat Dunakeszin két plébánia több mint tíz családja hozta létre a 80-as évek második felében azzal a céllal, hogy saját gyermekeik részére tartalmazs kikapcsolódást nyújthassanak keresztény körülmények között az általuk hetente szervezett gyereklklubban. A szülők egy kéthetente megjelenő kiadványt is létrehozta a gyerekek számára, melyet ők írtak és terjesztettek is egyben. Az újság ára mindig 2 gombóc fagyival volt egyenlő. A klubot, a kis újságot – valamint az időközben létrejött énekkart is – Szentjánosbogárnak nevezték.

A Szív, jezsuita újság főszerkesztője, P. Sajgó Szabolcs SJ „meghívta” a gyerekvat szerkesztésére a dunakeszi kis újságot, amely így országosan is ismertté vált. A rovat célja volt, hogy közvetlen viszonyban álljon olvasóival, így aktív levelezést folytattak velük. A Szentjánosbogárnak akkora sikere lett, hogy 1991-ben egy három napos nyári táborot is megszervezték ezeknek a gyerekeknek Dunakeszin, melyre az egész országból több mint száz gyerek érkezett. Bár a szervezők csak egyszeri rendezvényre gondoltak, a következő év tavaszán a gyerekek már élénken érdeklődtek, mikor és hol lesz a következő tábor. Így hát megszervezték a következőt, ugyancsak Dunakeszin, most már több mint 120 résztvevővel. És a következő évben még egyet. Két évvel később már kevés volt az egy tábor, kettőt kellett szervezni, és már ötnaposat. A következő évben pedig már hármat, és ráadásul még egy ifjúsági táborot, a már gimnazista korba lépő „szentjánosbogarak” számára. Így indult aztán a Szentjánosbogár tábor mint állandó, évről évre megismétlődő esemény. Jelenleg 5 gyerek-, 2 kamasz- és egy ifitábort szerveznek évente. Ezt egészíti ki az augusztusi úgynevezett szeniortábor (2012-től felnőtt-tábor), mely a vezetők továbbképzését szolgálja.

A jezsuitákkal való kapcsolat révén a közösség fokozatosan megismerkedett az ignáci lelkiiséggel.

2000 telén egyesületet hoztak létre, melynek a bíróság megadta a közhasznú státuszt, így a Közösség hivatalos elnevezése:

Szentjánosbogár Közhasznú Egyesület. Az egyesület elnöke Sajgó Szabolcs.

A Szentjánosbogár Közösség célja a közösség-építés és a keresztény hit átadása. E célok elérése érdekében szerveznek fiatalok számára táborokat, vezetőképzőket, és szerkesztik A Szív újság gyerekvatát.

A tábor szellemi és lelki programjának két pillére van: a kiscsoportos beszélgetés és a játék, amely minden évben más. Évek óta gyűjtik a játékokat. A táboroknak vannak állandó, kipróbált részei: az első szentmise, a sportverseny, akadályverseny, a helyi nevezetességek, néprajzi érdekességek megismerése, a távolabbi kirándulás,

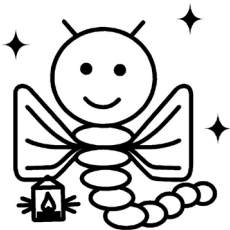
kiscsoportos jelenetek készítése és előadása, a tábortűz, a szállás megköszönése, a búcsúzás a csoportokban és a záró szentmise. Egy tábor voltaképpen sok lelki nap. Fontosnak tartják a liturgiát, ezért amelyik nap csak lehet, szabadtéri miséik vannak, ahol mindent megtesznek, hogy an-

nak közösségi jellegét a lehető legjobb kiemeljék. Ezt szolgálja a zene és az ének is: minden táborban vannak gitárosaik, és a Szentjánosbogár Énekeskönyvből végigénekelik a táborot.

Elsősorban fiatal világiak és Szent Ignác-i lelki-ségű szervezetek szervezik. Ők ezeken a táborokon az ún. „főbogarak” vagyis csoportvezetők.

A mindenkori koordinátoron kívül a Közösséghez tartozók munkája önkéntes.

A táborba jelentkezők számának növekedésével egyre több csoportvezetőre van szükség, akik

legnagyobbrészt keresztény egyetemisták köréből kerülnek ki: hozzák egymást, illetve évről évre sokan vannak, akik táboraikból felnőve igényt éreznek arra, hogy vezetőként is a Közösséghez tartozzanak. Számukra 1995 tavasza óta évente két turnusban előkészítőt – vezetőképzőt – tartanak a dobogókői Manrézában, amelynek során megismerkednek a gyermekcsoportvezetői magatartással és a Közösség saját, játékos módszerével.

A játéktanítás a vezetőképző hétvégék fontos, sok időt igénylő része. A fiatal vezetők országos közösséget alkotnak, évente többször találkoznak a számukra szervezett bálokon, lelkigyakorlatokon, a tanév eleji egynapos „rajzáson”, mely a nyári táborokon részt vett gyerekek találkozási is egyúttal, valamint 1998 óta minden tavasszal rendezett metabajnokságon.

Az Irodalmi és Zenei est (IrZen) a táborokban és a bálokon lehetőséget nyújt mindenkinek, hogy előadjon bármit, amit csak tud és szeretne: vers, dal, hangszeres játék, tánc, színészi képesség stb. De erre lett kitalálva a – már több helyszínen is megrendezett – Bogár Múzeum is, melyen mindenki bemutathatja bármilyen kezűgyességét és kreativitását feltelező művét.

Az ún. bogárklubok olyan klubkezdeményezések, amelyek teljesen szabadok: bárki indíthat klubot, ami bárhogy működhet. A zártabb klubok tagsága – a mély, meghitt beszélgetések kialakulása érdekében – állandó, a szabadabb klubok viszont mindenki előtt nyitottak. A klubok működésének a segítésére segédanyagokat, kidolgozott témagyűjteményeket állítanak össze, amikből mindenki szabadon válogathat.

A Szentjánosbogár közösségnek nincs megtervezett jövője, azt figyelik, mire van igény. Nincs „formális” tagsága, mindenki „bogár”, aki annak tartja magát, akár csak egy táborban volt életében, akár rendszeres és aktív résztvevője a közösség programjainak. Pedagógiájuk az ún. bogárpedagógia, amely sokféle alkalmazott módszerek sajátos karakterű elegye. Legfontosabb eleme: a gyerekek lelki fejlődését a vezetők és vezetettek szeretetre, bizalomra alapuló, félelem nélküli, fesztelen kapcsolata által kívánják elősegíteni.

hu.wikipedia.org/wiki/Szentjánosbogár_közösség

Összeállította: **Imre Beáta**

Keresztség

Szeretettel köszöntjük egyház-községünk új tagjait:

Ravasz Rebeka
Gergely Krisztina
Lukács Vince
Kiss Hanna

Elhunytjaink

Az Örök Világosság fényeskedjék nekik, nyugodjanak békében!

Ravasz Anna

Impresszum

Kiadja a **Csíkszentkirályi Szent István Király Római Katolikus Plébánia**.

Cím: 537265 Csíkszentkirály 602. szám, Hargita megye, Románia.

Felelős kiadó: Papp Márton plébános, tel.: 0742 658 865. Korrektúra: Russu-Bors Tibor.

Lapterv, nyomdai munkálatok: United Graphic Arts Kft. - Csíkszentkirály, tel.: 0745 092 163.

Megjelent 400 példányban.